

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2000/C 372/01	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 17 oktober 2000 in zaak C-114/99 (verzoek van de cour administrative d'appel de Nancy om een prejudiciële beslissing): Roquette Frères SA tegen Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) (Landbouw — Gemeenschappelijke marktordening — Uitvoerrestituties — Granen — Toekenningsvoorwaarden — Verwerking tot product dat weer in Gemeenschap kan worden ingevoerd)	1
2000/C 372/02	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 19 oktober 2000 in de gevoegde zaken C-15/98 en C-105/99: Italiaanse Republiek en Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Steunmaatregelen van de staten — Steun van regio Sardinië aan scheepvaartondernemingen op Sardinië — Aantasting van de mededinging en invloed op intracommunautair handelsverkeer — Motivering)	1
2000/C 372/03	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 19 oktober 2000 in zaak C-216/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 95/59/EG — Artikel 9 — Minimumprijs — Tabaksfabrikaten)	2
2000/C 372/04	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 19 oktober 2000 in zaak C-339/98 (verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): Peacock AG tegen Hauptzollamt Paderborn (Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Tariefindeling van netwerkkaarten — Indeling in gecombineerde nomenclatuur)	3

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 372/05	Zaak C-363/00: Beroep, op 29 september 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	3
2000/C 372/06	Zaak C-373/00: Verzoek van de Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Oostenrijk) van 14 september 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Adolf Truley GmbH en Bestattung Wien GmbH	4
2000/C 372/07	Zaak C-375/00: Beroep, op 11 oktober 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	4
2000/C 372/08	Zaak C-383/00: Beroep, op 18 oktober 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	5
2000/C 372/09	Zaak C-384/00: Verzoek van het Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht van 28 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen H. Bredemeier en Landwirtschaftskammer Hannover, in het geding geroepen: W. Wieggrebe en I. Bredemeier	5
2000/C 372/10	Zaak C-385/00: Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 18 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. W. L. de Groot en de Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem	6
2000/C 372/11	Zaak C-392/00: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 9 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Finanzamt Hannover-Nord en Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH	6
2000/C 372/12	Zaak C-395/00: Verzoek van het Tribunale di Trento — Sezione civile — van 20 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Distillerie F.lli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze	6
2000/C 372/13	Zaak C-400/00: Verzoek van de 8 Juízo Cível da Comarca do Porto (3ª secção) van 31 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Club — Tour, Viagens e Turismo, SA en A. C. Lobo Gonçalves Garrido, interveniënte: Club Med Viagens, Lda	7
2000/C 372/14	Zaak C-402/00: Verzoek van het Employment Tribunal, Stratford (Verenigd Koninkrijk), van 10 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Harding en Skandia Asset Management Ltd	7
2000/C 372/15	Zaak C-405/00: Verzoek van de Consiglio di Stato in sede giurisdizionale — Sezione Quarta — van 14 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Coopsette srl en ANAS en Impresa Mambrini Costruzioni srl	7
2000/C 372/16	Zaak C-406/00: Beroep, op 8 november 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	8
2000/C 372/17	Doorhaling van zaak C-272/98	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 372/18	Doorhaling van zaak C-418/99	9
2000/C 372/19	Doorhaling van zaak C-419/99	9
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2000/C 372/20	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 oktober 2000 in zaak T-27/99: H. Drabbe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Pensioenen — Recht verworven vóór indiensttreding bij Gemeenschappen — Overdracht naar communautaire regeling — Indiening van aanvraag — Termijn)	10
2000/C 372/21	Arrest van het Gerecht van 12 oktober 2000 in zaak T-123/99: JT's Corporation Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Doorzichtigheid — Toegang tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom — Draagwijdte van uitzondering betreffende bescherming van algemeen belang — Inspectie- en enquêteactiviteiten — Auteursregel — Motivering)	10
2000/C 372/22	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 5 oktober 2000 in zaak T-202/99: L. Rappe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsrapport — Vertraging bij opstelling)	11
2000/C 372/23	Zaken T-274/00 tot en met T-296/00: Beroep, op 18 september 2000 ingesteld door Verde Sport SpA en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2000/C 372/24	Zaak T-303/00: Beroep, op 22 september 2000 ingesteld door M. F. Caballero Montoya tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2000/C 372/25	Zaak T-316/00: Beroep, op 9 oktober 2000 ingesteld door Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H.tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	12
2000/C 372/26	Zaak T-319/00: Beroep, op 12 oktober 2000 ingesteld door C. Borremans en 17 anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	13
2000/C 372/27	Zaak T-325/00: Beroep, op 18 oktober 2000 ingesteld door E. Sada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	13
2000/C 372/28	Zaak T-327/00: Beroep, op 20 oktober 2000 ingesteld door de vennootschap ICAT FOOD SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2000/C 372/29	Zaak T-328/00: Beroep, op 24 oktober 2000 ingesteld door M. Costacurta tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2000/C 372/30	Zaak T-329/00: Beroep, op 25 oktober 2000 ingesteld door Firma Bonn Fleisch Ex-und Import GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
2000/C 372/31	Zaak T-330/00: Beroep, op 26 oktober 2000 ingesteld door S. Cocchi en E. Hainz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
2000/C 372/32	Zaak T-331/00: Beroep, op 26 oktober 2000 ingesteld door L. Bories en 4 anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 372/33	Zaak T-333/00: Beroep, op 3 november 2000 ingesteld door Rougemarine SARL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	16
2000/C 372/34	Zaak T-338/00: Beroep, op 7 november 2000 ingesteld door C. Morello tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
2000/C 372/35	Doorhaling van zaak T-121/98	18
2000/C 372/36	Doorhaling van zaak T-204/98 R	18
2000/C 372/37	Doorhaling van zaak T-232/99	18
2000/C 372/38	Doorhaling van zaak T-39/00	18

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 17 oktober 2000

in zaak C-114/99 (verzoek van de cour administrative d'appel de Nancy om een prejudiciële beslissing): Roquette Frères SA tegen Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) ⁽¹⁾

(Landbouw — Gemeenschappelijke marktordening — Uitvoerrestituties — Granen — Toekenningsvoorwaarden — Verwerking tot product dat weer in Gemeenschap kan worden ingevoerd)

(2000/C 372/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-114/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de cour administrative d'appel de Nancy (Frankrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Roquette Frères SA en Office national interprofessionnel des céréales (ONIC), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, P. Jann en L. Sevón (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 17 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, moet aldus worden uitgelegd, dat de betaling van uitvoerrestitutie niet afhankelijk kan worden gesteld van de overlegging van aanvullende bewijzen waarmee wordt aangetoond, dat een product in het derde land van invoer werkelijk in ongewijzigde staat op de markt is gebracht, wanneer het aldaar een als ingrijpend te beschouwen verwerking heeft ondergaan doordat het op onomkeerbare wijze voor de vervaardiging van een ander product is gebruikt, dat zelf weer naar de Gemeenschap kan worden uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB 188 van 3.7.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 19 oktober 2000

in de gevoegde zaken C-15/98 en C-105/99: Italiaanse Republiek en Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Steunmaatregelen van de staten — Steun van regio Sardinië aan scheepvaartondernemingen op Sardinië — Aantasting van de mededinging en invloed op intracommunautair handelsverkeer — Motivering)

(2000/C 372/02)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-15/98 en C-105/99, Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri)

(C-15/98) en Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA, gevestigd te Cagliari (Italië), vertegenwoordigd door F. Caruso, U. Iaccarino, B. Carnevale en C. Caruso, advocaten te Napels, domicilie gekozen hebbende te Brussel bij F. Caruso, rue Van Moer 2 A (C-105/99) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Triantafyllou en S. Dragone), betreffende een beroep tot nietigverklaring, in de zaken C-15/98 en C-105/99, van beschikking 98/95/EG van de Commissie van 21 oktober 1997 betreffende steun van de regio Sardinië (Italië) aan scheepvaartondernemingen op Sardinië (PB 1998, L 20, blz. 30), en, in zaak C-15/98, van de brief van 14 november 1997 waarin de Commissie de Italiaanse Republiek in kennis heeft gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, EG) met betrekking tot steun aan de scheepvaartsector (zachte leningen/leasing voor de aankoop, herinrichting en reparatie van schepen): wijziging van de steunregeling onder C 23/96 (ex NN 181/95) (PB C 386, blz. 6), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, J.-P. Puissechet (rapporteur) en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 19 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep van de Italiaanse Republiek tot nietigverklaring van de brief van 14 november 1997 waarin de Commissie haar in kennis heeft gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, EG) betreffende steun aan de scheepvaartsector (zachte leningen/leasing voor de aankoop, herinrichting en reparatie van schepen): wijziging van de steunregeling onder C 23/96 (ex NN 181/95) niet-ontvanke-lijk.
- 2) Verklaart beschikking 98/95/EG van de Commissie van 21 oktober 1997 betreffende steun van de regio Sardinië (Italië) aan scheepvaartondernemingen op Sardinië nietig.
- 3) Verstaat dat de Italiaanse Republiek en de Commissie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-15/98 elk hun eigen kosten zullen dragen.
- 4) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-105/99 in de kosten.

(¹) PB C 94 van 28.3.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 19 oktober 2000

**in zaak C-216/98: Commissie van de Europese Gemeen-
schappen tegen Helleense Republiek (¹)**

**(Niet-nakoming — Richtlijn 95/59/EG — Artikel 9 —
Minimumprijs — Tabaksfabrikaten)**

(2000/C 372/03)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurispru-
dentie van het Hof)

In zaak C-216/98, Commissie van de Europese Gemeenschap-
pen (gemachtigden: M. Condou-Durande en E. Traversa)
tegen Helleense Republiek (gemachtigden: P. Mylonopoulos en
N. Dafniou), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te
stellen dat de Helleense Republiek, door wettelijke bepalingen
vast te stellen en te handhaven volgens welke de minimum-
kleinhandelsverkoopprijzen van tabaksfabrikaten moeten wor-
den vastgesteld bij ministerieel besluit, de verplichtingen niet
is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 9 van
Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995
betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het
verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 291, blz. 40), heeft het
Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechet,
waarnemend voor de president van de Zesde Kamer,
R. Schintgen, en F. Macken (rapporteur), rechters; advocaat-
generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op
19 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt
als volgt:

- 1) Door wettelijke bepalingen vast te stellen en te handhaven
volgens welke de minimumkleinhandelsprijs van tabaks-
fabrikaten moeten worden vastgesteld bij ministerieel besluit, is
de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op
haar rusten krachtens artikel 9 van Richtlijn 95/59/EG van de
Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere
dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten.

- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 258 van 15.8.1998.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde Kamer)****van 19 oktober 2000**

in zaak C-339/98 (verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): Peacock AG tegen Hauptzollamt Paderborn⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Tariefindeling van netwerkkarten — Indeling in gecombineerde nomenclatuur)

(2000/C 372/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-339/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Peacock AG en Hauptzollamt Paderborn, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van aantekening 5 B bij hoofdstuk 84 van de gecombineerde nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief, opgenomen in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. als gewijzigd bij de bijlagen van de verordeningen (EEG) nr. 9 van de Commissie van 2 augustus 1989 (PB L 282, blz. 1), nr. 2472/90 van de Commissie van 31 juli 1990 (PB L 247, blz. 1), nr. 2587/91 van de Commissie van 26 juli 1991 (PB L 259, blz. 1), nr. 2505/92 van de Commissie van 14 juli 1992 (PB L 267, blz. 1), nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993 (PB L 241, blz. 1), en (EG) nr. 3115/94 van de Commissie van 20 december 1994 (PB L 345, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, president van de Eerste Kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde Kamer, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissochet, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 19 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Aantekening 5 B bij hoofdstuk 84 van de gecombineerde nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief, opgenomen in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij de bijlagen van de verordeningen (EEG) nr. 2886/89 van de Commissie van 2 augustus 1989, nr. 2472/90 van de Commissie van 31 juli 1990, nr. 2587/91 van de Commissie van 26 juli 1991, nr. 2505/92 van de Commissie van 14 juli 1992, nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993, en (EG) nr. 3115/94 van de Commissie van 20 december 1994, moet aldus worden uitgelegd, dat zij zich niet verzet tegen de indeling onder post 8471 van de gecombineerde nomenclatuur, van netwerkkarten die zijn bestemd om in automatische gegevensverwerkende machines te worden geïnstalleerd. Tussen juli 1990 en mei 1995 moesten die kaarten

als eenheden van dergelijke machines, onder post 8471 worden ingedeeld.

⁽¹⁾ PB 358 van 21.11.1998.

Beroep, op 29 september 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-363/00)

(2000/C 372/05)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 september 2000 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat Italiaanse Republiek, door niet binnen de termijn gesteld in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000⁽¹⁾ houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen, een bedrag van 1 484 936 000 000 LIT als eigen middelen ter beschikking van de Commissie te stellen en door te weigeren de volgens artikel 11 van die Verordening over dat bedrag verschuldigde moratoire interesten te betalen, de krachtens de artikelen 9, 10 en 11 van Verordening nr. 1150/2000 op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- b) de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat Italië, door op 30 mei 1996 op het credit van de rekening van de Commissie slechts een bedrag van 1 486 594 526 LIT in de plaats van 1 486 442 594 526 LIT te hebben geboekt en het saldo pas op 27 juni 1996 te hebben geboekt, in strijd met de Verordening eigen middelen van de Gemeenschappen met vertraging ter beschikking heeft gesteld.

Om die redenen hebben de diensten van de Commissie gemeend dat artikel 11 van Verordening nr. 1552/89⁽²⁾ moet worden toegepast, volgens hetwelk een lidstaat rente verschuldigd is wanneer zij eigen middelen met vertraging boekt op het credit van de rekening welke daartoe op naam van de Commissie is geopend bij het orgaan dat die lidstaat heeft aangewezen.

De Commissie kan niet aanvaarden, dat de lidstaten rectificaties met terugwerkende valutatatum verrichten, zoals het Italiaanse Ministerie van de Schatkist op 27 juni 1996 heeft gedaan, daar boeking van bedragen met terugwerkende valutatatum geen zin heeft in een stelsel van rekeningen die geen rente opbrengen, zoals de op naam van de Commissie geopende rekening „eigen middelen”, en het aanvaarden van terugwerkende boekhoudkundige rectificaties de verplichting tot betaling van moratoire interessen in de praktijk elke werking zou ontnemen.

(¹) PB L 130 van 31.5.2000, blz. 1.

(²) PB L 155 van 7.6.1989, blz. 1.

3. Wordt aan de voorwaarde in artikel 1, sub b, van Richtlijn 93/36/EEG, dat het beheer van de publiekrechtelijke instelling is onderworpen aan toezicht door de staat of een territoriaal lichaam, voldaan door een loutere controle achteraf, zoals door het Kontrollamt van de Stad Wenen?

(¹) PB 1993, L 199, blz. 1.

Verzoek van de Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Oostenrijk) van 14 september 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Adolf Truley GmbH en Bestattung Wien GmbH

(Zaak C-373/00)

(2000/C 372/06)

De Vergabekontrollsenat des Landes Wien heeft bij beschikking van 14 september 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 oktober 2000, in het geding tussen Adolf Truley GmbH en Bestattung Wien GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet het begrip „behoefte van algemeen belang” in artikel 1, sub b, van Richtlijn 93/36/EEG (¹) van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen aldus worden uitgelegd, dat
  - a) de definitie van behoeften van algemeen belang een zaak is van de nationale rechtsorde van de lidstaten;
  - b) een subsidiaire wettelijke verplichting van een territoriaal lichaam volstaat om aan te nemen dat er sprake is van een behoefte van algemeen belang?
2. Is bij de uitlegging van de voorwaarde „andere dan van industriële of commerciële aard” in Richtlijn 93/36/EEG het bestaan van sterke concurrentie noodzakelijk, of zijn feitelijke of juridische omstandigheden doorslaggevend?

Beroep, op 11 oktober 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-375/00)

(2000/C 372/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 oktober 2000 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. V. Jordana, lid van haar juridische dienst, en R. Amorosi, bij de juridische dienst gedetacheerde magistraat, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door na te laten op nationaal niveau een organiek en volledig actieplan met een tijdschema ter sanering van het oppervlaktewater vast te stellen, waardoor er tot op heden nog steeds geen territoriaal actieplan (of -programma) voor Lombardije bestaat en de Commissie dat nationaal organiek plan niet grondig kan onderzoeken, de krachtens artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG (¹) van de Raad van 16 juni 1975 betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor productie van drinkwater in de lidstaten, niet in nagekomen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt vast, dat ofschoon er op regionaal niveau specifieke saneringsplannen voor bepaalde wateren zijn opgesteld, dit niet het geval is voor alle wateren waarop Richtlijn 75/440/EEG betrekking heeft, waaruit zij afleidt dat de Italiaanse Republiek het door artikel 4, lid 2, van die Richtlijn voorgeschreven organiek plan niet heeft opgesteld.

De Italiaanse wet van 18 mei 1989 bevat slechts een regeling van de werkzaamheden van diensten en organen die zijn belast met de opstelling, vaststelling en uitvoering van bekkenplannen voor de sanering van het oppervlaktewater alsmede met de redactie, de vaststelling en de uitvoering van interventieprogramma's met hetzelfde doel, maar stelt niet zelf enig specifiek plan vast. Zij vormt derhalve slechts een voorwaarde voor de nakoming van de uit artikel 4, lid 2, van de Richtlijn voortvloeiende verplichtingen, maar geen nakoming van die verplichtingen.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975, blz. 26.

Beroep, op 18 oktober 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-383/00)

(2000/C 372/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. zur Hausen, juridisch adviseur, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet binnen de gestelde termijn alle nodige maatregelen te hebben getroffen om te voldoen aan Richtlijn 96/82/EG van de Raad (¹) van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, in het bijzonder aan artikel 11 ervan, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-335/00 (²); de omzettingstermijn is verstreken op 3 februari 1999 zonder dat de deelstaten Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Rheinland-Pfalz, Sachsen, Sachsen-Anhalt en Schleswig-Holstein de volgens artikel 11 van de Richtlijn noodzakelijke maatregelen hebben genomen (opstelling rampenplannen).

(¹) PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

(²) PB C 316 van 4.11.2000, blz. 16.

Verzoek van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht van 28 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen H. Bredemeier en Landwirtschaftskammer Hannover, in het geding geroepen: W. Wieggrebe en I. Bredemeier

(Zaak C-384/00)

(2000/C 372/09)

Het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 28 augustus 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 oktober 2000, in het geding tussen H. Bredemeier en Landwirtschaftskammer Hannover, in het geding geroepen: W. Wieggrebe en I. Bredemeier, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is er sprake van een overname van een landbouwbedrijf „op soortgelijke wijze” in de zin van artikel 3 bis van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad (¹) van 31 maart 1984, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1639/91 van de Raad (²) van 13 juni 1991, wanneer het bedrijf na afloop van de door de producent uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 1078/77 van de Raad (³) aangevane niet-leveringsverbintenis door hem vóór 29 juni 1989 aan de echtgenoot van de vermoedelijke erfgename op gunstiger dan de gebruikelijke marktvoorwaarden wordt verpacht?

(¹) PB L 90, blz. 13.

(²) PB L 150, blz. 35.

(³) PB L 131, blz. 1.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 18 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. W. L. de Groot en de Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Zaak C-385/00)

(2000/C 372/10)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 18 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 oktober 2000, in het geding tussen F. W. L. de Groot en de Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten artikel 48 van het EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) en artikel 7 Verordening 1612/68 EEG⁽¹⁾ van de Raad zich ertegen dat in het kader van een systeem ter voorkoming van dubbele belasting een inwoner van een lidstaat die in een bepaald jaar (ook) in een andere lidstaat inkomsten verwerft uit een aldaar uitgeoefende dienstbetrekking, voor welke inkomsten hij in die andere lidstaat wordt belast zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke en gezinssituatie van de betrokken werknemer, in zijn woonstaat een evenredig deel verliest van het voordeel van zijn belastingvrije som en persoonlijke fiscale tegemoetkomingen?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, vloeien dan uit het Gemeenschapsrecht specifieke eisen voort met betrekking tot de wijze waarop in de woonstaat rekening moet worden gehouden met de persoonlijke en gezinssituatie van de betrokken werknemer?

⁽¹⁾ PB 1968, L 257, blz. 2.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 9 augustus 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Finanzamt Hannover-Nord en Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Zaak C-392/00)

(2000/C 372/11)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 9 augustus 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 oktober 2000, in het geding tussen Finanzamt Hannover-Nord en Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het verenigbaar met artikel 4 van Richtlijn 69/335/EEG⁽¹⁾ betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, dat het verstrekken van een renteloze lening door een vennoot aan zijn vennootschap aan kapitaalrecht wordt onderworpen, wanneer op het ogenblik waarop de lening wordt verstrekt, tussen de vennootschap en de vennoot een overeenkomst tot overdracht van de bedrijfsresultaten bestond?

⁽¹⁾ PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25.

Verzoek van het Tribunale di Trento — Sezione civile — van 20 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Distillerie F.lli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze

(Zaak C-395/00)

(2000/C 372/12)

Het Tribunale di Trento — Sezione civile — heeft bij beschikking van 20 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 oktober 2000, in het geding tussen Distillerie F.lli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. moet artikel 20, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 25 februari 1992 — waar het gaat om goederen onder een schorsingsregeling als bedoeld in artikel 4, sub c, van deze Richtlijn, die zijn bestemd voor uitvoer via een of meer andere lidstaten, maar die niet op de plaats van bestemming zijn aangekomen, waarbij de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid werd begaan, niet kan worden vastgesteld — aldus worden uitgelegd, dat de lidstaat van vertrek de accijnzen alleen kan invorderen wanneer degene die zekerheid heeft gesteld voor de betaling, tijdig heeft kunnen vernemen dat geen zuivering van de schorsingsregeling heeft plaatsgevonden, zodat hij binnen de termijn van vier maanden na verzending van de goederen het afdoende bewijs kan leveren van de regelmatigheid van de handeling of van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan?
2. bij bevestigend antwoord op vraag 1: geldt dezelfde uitlegging in dezelfde situatie ook, wanneer de lidstaat van vertrek dezelfde is als de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid is vastgesteld, of geldt dan in diezelfde situatie hoe dan ook het vermoeden van artikel 20, lid 2, van de Richtlijn? Is in dat laatste geval het bewijs toegelaten van de regelmatigheid van de handeling of van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan; en is dat bewijs dan gebonden aan de in het daarop volgende lid 3 gestelde termijn?

3. bij een ontkennend antwoord op vraag 1, moet dan artikel 20, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 in dezelfde situatie aldus worden uitgelegd, dat degene die zekerheid heeft gesteld voor de betaling van de accijns, en die niet tijdig heeft kunnen vernemen dat geen zuivering van de schorsingsregeling heeft plaatsgevonden, het bewijs kan leveren dat de handeling regelmatig is geweest of op welke plaats de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, ook wanneer de termijn van vier maanden na verzending van de goederen is verstreken?

(¹) PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1.

Verzoek van de 8ª Juízo Cível da Comarca do Porto (3ª secção) van 31 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Club — Tour, Viagens e Turismo, SA en A. C. Lobo Gonçalves Garrido, interveniënte: Club Med Viagens, Ld^a

(Zaak C-400/00)

(2000/C 372/13)

De 8.ª Juízo Cível da Comarca do Porto (3.ª secção) heeft bij beschikking van 31 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 november 2000, in het geding tussen Club-Tour, Viagens e Turismo, SA en A. C. Lobo Gonçalves Garrido, interveniënte: Club Med Viagens, Ld^a, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vallen reizen, daaronder begrepen vervoer en logies in een toerismebedrijf, die door een reisbureau op verzoek en op initiatief van de consument of van een beperkte groep consumenten volgens hun wensen worden georganiseerd voor een gezamenlijke prijs, en die meer dan vierentwintig uur duren of een overnachting omvatten, onder de werkingssfeer van het begrip „pakketreizen” in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 90/314/EEG? (¹)

2. Kunnen de woorden „van tevoren georganiseerde combinatie” in dat artikel aldus worden uitgelegd, dat zij betrekking hebben op het tijdstip waarop de overeenkomst tussen het reisbureau en de klant is gesloten?

(¹) Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten (PB L 158 van 23.6.1990, blz. 59).

Verzoek van het Employment Tribunal, Stratford (Verenigd Koninkrijk), van 10 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Harding en Skandia Asset Management Ltd

(Zaak C-402/00)

(2000/C 372/14)

Het Employment Tribunal, Stratford (Verenigd Koninkrijk), heeft bij beschikking van 10 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 oktober 2000, in het geding tussen F. Harding en Skandia Asset Management Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 141 van het EG-Verdrag rechtstreeks van toepassing, zodat een verzoekende partij in een nationale procedure daarop een beroep kan doen om een territoriale begrenzing als neergelegd in Section 1(6) van de Equal Pay Act 1970 buiten toepassing te laten verklaren, zodat zij haar beloning kan vergelijken met de beloning van mannen die in dienst zijn van een partner van haar werkgever in een vestiging in een andere lidstaat en die hetzelfde of gelijkwaardig werk verrichten?

Verzoek van de Consiglio di Stato in sede giurisdizionale — Sezione Quarta — van 14 juli 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Coopsette srl en ANAS en Impresa Mambrini Costruzioni srl

(Zaak C-405/00)

(2000/C 372/15)

De Consiglio di Stato in sede giurisdizionale — Sezione Quarta — heeft bij beschikking van 14 juli 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 2000, in het geding tussen Coopsette srl en ANAS en Impresa Mambrini Costruzioni srl, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van Richtlijn 93/37⁽¹⁾ in de weg, dat in aankondigingen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken clausules worden opgenomen die de deelneming verhinderen van ondernemingen die hun offertes niet vergezeld hebben doen gaan van een motivering van de aangegeven prijs tot een bedrag van ten minste 75 % van de vereiste aanbestedingswaarde?
- 2) Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van Richtlijn 93/37 in de weg, dat is voorzien in een methode van automatische vaststelling van de onregelmatigheidsdrempel voor op conformiteit te onderzoeken offertes, die gebaseerd is op een casuïstisch criterium en een rekenkundig gemiddelde, zodat het de aannemers niet mogelijk is deze drempel vooraf te kennen?
- 3) Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van Richtlijn 93/37 in de weg, dat is voorzien in een vervroegd contradictoir onderzoek, zonder dat de onderneming die van indiening van een onregelmatige offerte wordt verdacht de zekerheid heeft dat zij haar beweegredenen te kennen kan geven na de opening van de enveloppen en voordat het besluit tot uitsluiting wordt genomen?
- 4) Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van Richtlijn 93/37 in de weg, dat is bepaald dat de aanbestedende dienst motiveringen in aanmerking kan nemen, die uitsluitend betrekking hebben op de zuinigheid van het bouwprocédé, de gekozen technische oplossingen, of de uitzonderlijk gunstige omstandigheden waarvan de inschrijver kan profiteren?
- 5) Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van Richtlijn 93/37 in de weg, dat motiveringen worden uitgesloten die betrekking hebben op factoren waarvan de minimumwaarde valt af te leiden uit officiële lijsten?

(¹) Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54).

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 98/100/EG⁽¹⁾ van de Commissie van 21 december 1998 houdende wijziging van Richtlijn 92/76/EEG⁽²⁾ tot erkenning van beschermde gebieden in de Gemeenschap waar bijzondere plantenziekterisico's bestaan, de krachtens het Verdrag en die Richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 249, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn.

Overeenkomstig artikel 10, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dat Verdrag of uit handelingen van de instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

Door de Helleense Republiek wordt niet betwist, dat zij maatregelen moet treffen om aan voornoemde Richtlijn te voldoen.

De Commissie constateert, dat de Helleense Republiek tot nog toe geen passende maatregelen heeft getroffen om de betrokken Richtlijn in Grieks recht om te zetten.

(¹) PB L 351 van 29.12.1998, blz. 35.

(²) PB L 305 van 21.10.1992, blz. 12.

Beroep, op 8 november 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-406/00)

(2000/C 372/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 november 2000 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kontou-Durande, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Doorhaling van zaak C-272/98⁽¹⁾

(2000/C 372/17)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-272/98 (verzoek van de Juzgado de Primera Instancia nr. 35 te Barcelona om een prejudiciële beslissing): Artel SA tegen F. Arencom Salazar.

(¹) BP C 278 van 5.9.1998.

Doorhaling van zaak C-418/99⁽¹⁾

(2000/C 372/18)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-418/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

Doorhaling van zaak C-419/99⁽¹⁾

(2000/C 372/19)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juli 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-419/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 oktober 2000

in zaak T-27/99: H. Drabbe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Pensioenen — Recht verworven vóór indiensttreding bij Gemeenschappen — Overdracht naar communautaire regeling — Indiening van aanvraag — Termijn)*

(2000/C 372/20)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-27/99, H. Drabbe, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te Overijse (België), vertegenwoordigd door G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden, en L. Y. J. M. Parret, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31 tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Duvieusart-Clotuche en C. Van der Hauwaert), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 19 oktober 1998, meegedeeld aan H. Drabbe op 23 oktober 1998, houdende afwijzing van de door Drabbe ingediende klacht tegen het besluit van verweerster waarbij hem de mogelijkheid is geweigerd, zijn in Nederland verworven pensioenrechten te doen overdragen naar de communautaire pensioenregeling, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: G. Herzig, administrateur, op 17 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 71 van 13.3.98.

ARREST VAN HET GERECHT

van 12 oktober 2000

in zaak T-123/99: JT's Corporation Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Doorzichtigheid — Toegang tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom — Draagwijdte van uitzondering betreffende bescherming van algemeen belang — Inspectie- en enquêteactiviteiten — Auteursregel — Motivering)*

(2000/C 372/21)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-123/99, JT's Corporation Ltd, gevestigd te Bromley (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door M. Cornwell-Kelly, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het kantoor Wilson Associates, Boulevard Royal 3, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: U. Wölker en X. Lewis), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 11 maart 1999, waarbij verzoekster de toegang tot bepaalde documenten is geweigerd, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, R. M. Moura Ramos en P. Mengozzi, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op 12 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 11 maart 1999, voorzover daarin wordt geweigerd verzoekster toegang te verlenen tot de missierapporten van de Europese Unie van 1993 tot en met 1996 over Bangladesh, met inbegrip van de bijlagen daarbij, en tot de brieven van de Commissie aan de regering van Bangladesh over de ongeldigverklaring van certificaten van oorsprong in het kader van het algemene preferentiestelsel.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verzoekster de helft van haar eigen kosten zal dragen.
- 4) Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen en de helft van verzoeksters kosten.

⁽¹⁾ PB C 226 van 7.8.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 5 oktober 2000

in zaak T-202/99: L. Rappe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsrapport — Vertraging bij opstelling)*

(2000/C 372/22)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-202/99, L. Rappe, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Orp-Jauche (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, G.-F. Parmentier en V. Peere, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Société de gestion fiduciaire S.à r.l., Avenue du Bois 13, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Duvieusart-Clotuche en B. Wägenbaur), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeker bij de bevorderingsronde 1998 niet tot de rang A 6 te bevorderen, en anderzijds, schadevergoeding, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 5 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie om verzoeker bij de bevorderingsronde 1998 niet tot de rang A 6 te bevorderen.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst de Commissie in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 314 van 30.10.1999.

Beroep, op 18 september 2000 ingesteld door Verde Sport SpA en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaken T-274/00 tot en met T-296/00)**

(2000/C 372/23)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 september 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Verde Sport SpA en andere, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat te Venetië.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- beschikking 2000/394/EG van de Commissie van 25 november 1999 betreffende steunmaatregelen ten behoeve van ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia, zoals bedoeld in wetten nrs. 30/1997 en 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, nietig te verklaren;
- subsidiair, voormelde beschikking nietig te verklaren voorzover daarbij terugvordering van de toegestane verlagingen wordt gelast;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in de zaken T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità/Commissie, en T-235/00, Codess Sociale e.a.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd.

Beroep, op 22 september 2000 ingesteld door M. F. Caballero Montoya tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-303/00)**

(2000/C 372/24)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 september 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. F. Caballero Montoya, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. R. Iturriagoitia.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de eenheid voor pensioenen van de Commissie van 13 december 1999 op de eerdere verzoeken van 23 augustus 1999, 22 september 1999 en 3 december 1999 nietig te verklaren;
- de aan hem in verband met de overdracht van zijn pensioenrechten gerichte nota van de sector overdracht van rechten van de eenheid voor pensioenen van de Commissie te herzien, omdat rente is ontvangen die door het Spaanse socialezekerheidsstelsel ter uitvoering van een vonnis is overgedragen;
- de noodzakelijke berekeningen die voortvloeien uit de overdracht van de genoemde rente te bewerkstelligen;
- de Commissie te gelasten om in overeenstemming met de algemene uitvoeringsbepalingen slechts het bedrag te incasseren waarop zij recht heeft bij toepassing van een rente van 3,5 % per jaar, berekend op basis van het kapitaalbedrag dat noodzakelijk is voor gewaarborgde toekenning van statutaire pensioenjaren in relatie tot de periodes waarop de genoemde rente betrekking heeft;
- terugbetaling gelasten van het bedrag dat als overschot voortvloeit uit het verschil tussen het overdraagbare kapitaalbedrag, vermeerderd met de rente, ongeacht de benaming ervan, en het kapitaalbedrag dat noodzakelijk is voor een gewaarborgde toekenning, vermeerderd met de rente ten voordele van de Commissie, en
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beslissing die zou zijn vervat in een nota aan verzoeker van 13 december 1999 betreffende de toekenning van de uit toepassing van artikel 11, lid 2, van het Ambtenarenstatuut voortvloeiende pensioenjaren in relatie tot de jaren van premiebetaling aan het Spaanse socialezekerheidsstelsel, en meer in het bijzonder betreffende de toerekening van de renteopbrengsten van het overschot bij de overdracht van de pensioenrechten.

Tot staving van zijn vordering voert verzoeker aan:

- schending van artikel 11, lid 2 van Bijlage VIII van het Ambtenarenstatuut en de uitvoeringsbepalingen van dat artikel, juncto artikel 77 e.v. van het Ambtenarenstatuut.
- schending van het subsidiariteitsbeginsel, het verbod van discriminatie en het vertrouwensbeginsel.

- Misbruik van bevoegdheid van de Commissie met betrekking tot zijn verzoek.

Beroep, op 9 oktober 2000 ingesteld door Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H.tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-316/00)

(2000/C 372/25)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 oktober 2000 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H., te Kufstein (Oostenrijk), vertegenwoordigd door S. Völker van Gleiss Lutz Hootz Hirsch, advocaten te Stuttgart (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beslissing nr. R 558/1999-1 van de eerste kamer van beroep van 28 juli 2000 betreffende gemeenschapsmerk-aanvraag nr. 459 149 te vernietigen;
- verweerder in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk: kleurmerk, bestaande uit de kleuren groen (Pantone 369c) en grijs (Pantone 428u) — aanvraag-nr. 459149

Waar of dienst: waren van klasse 7 (o.a. tuinsnippermachines, maaimachines, snoeischaren, veegmachines, ploegen, hogedrukreinigers)

Bij de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering van inschrijving door de onderzoeker

Middelen: — schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94
— schending van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94

Beroep, op 12 oktober 2000 ingesteld door C. Borremans en 17 anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-319/00)

(2000/C 372/26)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door C. Borremans en 17 anderen, wonende te België, vertegenwoordigd door A. Evrard en A. Colson, advocaten te Brussel.

Verzoekers concluderen dat het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit om verzoekers per 1 januari 2000 een overeenkomst als tijdelijk functionaris voor een vast ambt aan te bieden (artikel 2, sub b, van de regeling voor andere personeelsleden van de Gemeenschap);
- de Commissie te verzoeken elk besluit te nemen waarmee het nadeel dat voor betrokkenen uit de nietigverklarde beschikking is voortgevloeid, op billijke wijze kan worden gecompenseerd;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van één Euro, onder voorbehoud van verhoging of verlaging in de loop van het geding, als vergoeding van de materiële schade die verzoekers hebben geleden, uitgezonderd de heer Arnalsteen, die zijn schade op een miljoen begroot;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van één Euro, onder voorbehoud van verhoging of verlaging in de loop van het geding, als vergoeding van de immateriële schade die alle verzoekers hebben geleden, onder voorbehoud van veroordeling tot betaling van 1 000 000 BEF aan mevr. Borremans en de heer Arnalsteen;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn voormalige functionarissen van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS). Deze associatie naar Belgisch recht had tot taak om voor rekening van de Commissie verschillende activiteiten te organiseren op het gebied van ontwikkelingsbeleid. Na de beëindiging van de activiteiten van de AES einde 1998, werden verzoekers bij de Commissie geplaatst.

Met het onderhavig beroep komen zij op tegen het besluit van de Commissie om hun een overeenkomst als tijdelijk functionaris aan te bieden voor de duur van twee jaar, verlengbaar met één jaar, overeenkomstig artikel 2, sub b, van de regeling voor andere personeelsleden van de Gemeenschap.

Verzoekers verwijten de Commissie hen te hebben gediscrimineerd ten opzichte van andere functionarissen van de EAS, die hebben kunnen profiteren van maatregelen tot vaste aanstelling die in 1982 en 1987 zijn genomen. Bovendien heeft de Commissie bij hen gefundeerde verwachtingen gewekt omtrent een vaste aanstelling bij de Gemeenschappen. Door geen rekening te houden met de gerechtvaardigde verwachtingen van verzoekers, heeft de Commissie inbreuk gemaakt op het beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen.

Beroep, op 18 oktober 2000 ingesteld door E. Sada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-325/00)

(2000/C 372/27)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door E. Sada, wonende te Besozzo/VA (Italië), vertegenwoordigd door H.-J. Rüber, advocaat te Keulen, Duitsland.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- vast te stellen, dat verweerster verzoekster overeenkomstig artikel 28 bis van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen een maandelijks werkloosheidsuitkering te betalen;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster was tijdelijk functionaris bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra. Zij heeft een aanbod om haar aanstelling voor vijf jaar nog eens met vijf jaar te verlengen, afgewezen.

Met haar beroep komt verzoekster op tegen het besluit van de Commissie om haar geen werkloosheidsuitkering en andere uitkeringen van sociale aard in de zin van artikel 28 bis van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden te betalen.

Anders dan verweerster meent, moet zij wel degelijk als werkloos in de zin van artikel 28 bis worden beschouwd. De door haar afgewezen verlenging van haar tijdelijke aanstelling kan niet worden gelijkgesteld met een ontslag op verzoek. Haar tijdelijke aanstelling is integendeel regelmatig verstreken, zodat zij recht heeft op een werkloosheidsuitkering.

Beroep, op 20 oktober 2000 ingesteld door de vennootschap ICAT FOOD SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-327/00)

(2000/C 372/28)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de vennootschap ICAT FOOD SpA, vertegenwoordigd door R. Delfino, advocaat te Genua, M. Merola, advocaat te Rome, F. Santaniello, advocaat te Lecce, en D. P. Domenicucci, advocaat te Pescara, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Lorang, advocaat aldaar, Rue Albert I 51.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking C (2000) 1612 van de Commissie van 19 juni 2000 houdende afwijzing van het krachtens artikel 220, lid 2, van het communautair douanewetboek ingediende verzoek om niet-navordering van douanerechten betreffende de invoer van drie partijen tonijn uit Turkije met de formulieren IM4 nr. 548/P van 8 september 1995, nr. 866/E van 9 januari 1996, en nr. 2656/H van 24 januari 1996;
- de Commissie te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de inklaring bij de douane te Genua van drie partijen bij de Turkse onderneming Kervitas gekochte partijen tonijn in dozen hebben de communautaire autoriteiten de in Turkije afgegeven ATR.1-certificaten betwist. Deze betwisting berust op de overweging, dat de bij de vervaardiging van de uitgevoerde waar gebruikte grondstoffen grotendeels niet uitsluitend van Turkse oorsprong zijn en dat de betrokken ondernemingen de grondstoffen van Turkse oorsprong niet fysiek hebben gescheiden van de overige grondstoffen.

Verzoekster beroept zich op schending van artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek, het evenredigheidsbeginsel alsmede de in artikel 253 EG neergelegde motiveringsplicht.

Met betrekking tot artikel 220 van het douanewetboek merkt zij op, dat wanneer navordering van rechten gerechtvaardigd mocht zijn (hetgeen moet worden betwijfeld) en een vergissing van de Turkse autoriteiten bij de afgifte van de certificaten van oorsprong niet kan worden uitgesloten, deze vergissing zou kunnen worden aangemerkt als een op een handelen van die autoriteiten berustende vergissing.

De betrokken autoriteiten hebben de geldigheid van de afgegeven ATR.1-certificaten in feite bevestigd, hetgeen aantoont dat zij niet waren misleid door de verklaringen van de uitvoerende ondernemingen. Daardoor faalt het voornaamste argument van de Commissie, volgens hetwelk in casu geen sprake is van een op een handelen van die autoriteiten berustende vergissing.

De Commissie betwist slechts zijdelings, dat de twee overige voorwaarden van artikel 222 vervuld zijn.

Aangaande de gestelde onjuiste uitlegging van de regel inzake menging betoogt verzoekster, dat ten gevolge van de overtuiging van de Commissie, dat menging van Turkse en communautaire producten ontoelaatbaar was, de communautaire inspecteurs hebben verzuimd te berekenen wat het percentage grondstoffen uit derde landen was en niet hebben nagegaan, in welke mate dit percentage eventueel het in het besluit van de associatieraad EG-Turkije voorziene tolerantieniveau overschreed.

Beroep, op 24 oktober 2000 ingesteld door M. Costacurta tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-328/00)

(2000/C 372/29)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 oktober 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door M. Costacurta, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door M. Petit, advocaat te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van zijn verzoek van 6 juni 2000;
- uitspraak te doen over [zijn verzoek] om overeenkomstig artikel 3 van bijlage X bij het Statuut per 1 september 2000 weer in een derde land te worden tewerkgesteld;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen in alle kosten van het geding te verwijzen;
- hem voorbehoud te verlenen met betrekking tot alle andere rechten, vorderingen, middelen en acties, met name betreffende de vergoeding van de schade.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die is tewerkgesteld bij het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, komt op tegen het besluit houdende afwijzing van zijn verzoek om krachtens artikel 3 van bijlage X bij het Ambtenarenstatuut in een derde land te worden tewerkgesteld.

De middelen en voornaamste argumenten komen grotendeels overeen met die in zaak T-202/00.

Beroep, op 25 oktober 2000 ingesteld door Firma Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-329/00)

(2000/C 372/30)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, gevestigd te Troisdorf (Duitsland), vertegenwoordigd door D. Ehle, advocaat, van het kantoor Ehle & Schiller, te Keulen (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking K (2000) 2207 def. van 25.7.2000 (REM 49/99) van de Commissie nietig te verklaren;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Voorwerp van het beroep is de beschikking van de Commissie van 25 juli 2000 tot afwijzing van het verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland om verzoekster op grond van artikel 13 van verordening (EEG) nr. 1430/79⁽¹⁾ invoerrechten op rundvlees kwijt te schelden. In de bestreden beschikking is de Commissie van mening, dat het bij de door verzoekster bij inklaring overgelegde deelvergunningen om vervalsingen ging. Vervalsingen van vergunningen vielen onder verzoeksters ondernemersrisico. De Spaanse autoriteiten, die de vergunningen hadden verleend noch de Commissie hadden zich onjuist gedragen, zodat het normale ondernemersrisico dat voor de bij invoer douanebegunstigde goederen moet gelden, niet was overschreden.

Verzoekster verwijt de Commissie inbreuk te hebben gemaakt op haar recht om te worden gehoord, omdat bij de inzage van het dossier niet alle relevante stukken waren getoond. Bovendien was er door onjuist gedrag van de Spaanse autoriteiten en de Commissie, in het bijzonder op het gebied van het contingentsbeheer, sprake van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 13 van de verordening. Voor een kennelijke vervalsing ontbraken bovendien de bewijzen of overtuigende aanwijzingen. Verder had de Commissie de feiten gebrekkig en onvolledig onderzocht.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten, PB L 175, blz. 1.

Beroep, op 26 oktober 2000 ingesteld door S. Cocchi en E. Hainz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-330/00)

(2000/C 372/31)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 oktober 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door S. Cocchi en E. Hainz, wonende in Italië, vertegenwoordigd door G. Vanderstanden en L. Levi, advocaten te Brussel.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten van het tot het sluiten van overeenkomsten bevoegd gezag (TSOBG) van 16 maart 2000 en 22 februari 2000 om verzoekers' sollicitatie naar de respectievelijk bij kennisgeving van vacature COM/R/5530/00 van 24 februari 2000 en COM/R/5500/00 van 24 januari 2000 vacant verklaarde posten niet in aanmerking te nemen, en subsidiair, die kennisgevingen van vacature nietig te verklaren;
- nietig te verklaren de aanstellingsbesluiten die het TSOBG op een onbekende datum in de bij die twee kennisgevingen van vacature ingeleide aanwervingsprocedures heeft genomen;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een ex aequo et bono en provisioneel op één Euro bepaald bedrag ter vergoeding van de ten gevolge van dat besluit geleden schade;
- verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn voormalige tijdelijke functionarissen van de Commissie, die bij het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (GCO) te Ispra (Italië) waren tewerkgesteld.

Bij de bestreden besluiten heeft de Commissie verzoekers laten weten, dat zij hun sollicitatie naar twee vacante posten bij het GCO niet in aanmerking heeft genomen.

Verzoekers verwijten de Commissie, dat zij de sollicitaties van de ambtenaren een voorkeursbehandeling heeft gegeven; deze sollicitaties zouden zijn onderzocht en onderling vergeleken zonder dat tegelijkertijd ook de sollicitaties van de tijdelijke functionarissen, waaronder die van verzoekers, zouden zijn onderzocht. Door niet alle sollicitaties te vergelijken zou de Commissie de artikelen 4, 7, 27, 29 en 45 van het Ambtenarenstatuut, artikel 12 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, en het non-discriminatiebeginsel hebben geschonden.

Voorts stellen verzoekers, dat de omstreden besluiten geen formele motivering bevatten. Bovendien zouden zij niet in het belang van de dienst zijn genomen en niet verenigbaar zij met het nieuwe beleid dat de Commissie met betrekking tot het onderzoekspersoneel volgt. Ten slotte zijn verzoeksters van mening, dat de bestreden besluiten blijk geven van slecht beheer en voorbijgaan aan de zorgplicht van de administratie.

Beroep, op 26 oktober 2000 ingesteld door L. Bories en 4 anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-331/00)

(2000/C 372/32)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 oktober 2000 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door L. Bories, P. Chemin, L. Copes, E. Mondini en H. Preissler, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten van het tot het sluiten van overeenkomsten bevoegd gezag (TSOBG) van 16 maart 2000, 3 februari 2000, 17 maart 2000, 17 januari 2000 en 16 maart 2000 om verzoekers' sollicitatie naar de respectievelijk bij kennisgeving van vacature COM/R/5526/00 van 24 februari 2000, COM/R/5889/99 van 21 december 1999, COM/R/5520/00 van 24 februari 2000, COM/R/5863/99 van 26 november 1999 en COM/R/5521/00 van 24 februari 2000 vacant verklaarde posten niet in aanmerking te nemen, subsidiair, die kennisgevingen van vacature nietig te verklaren en, voor zoveel nodig, nietig te verklaren het besluit van het TSOBG van 25 juli 2000 houdende afwijzing van verzoekers' klachten;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een *ex aequo et bono* en provisioneel op één Euro bepaald bedrag ter vergoeding van de ten gevolge van dat besluit geleden schade;
- verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-330/00, Cocchi en Hainz/Commissie.

Beroep, op 3 november 2000 ingesteld door Rougemarine SARL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-333/00)

(2000/C 372/33)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 november 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de vennootschap Rougemarine SARL, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door T. Levy, advocaat te Parijs.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 5 september 2000 in haar geheel nietig te verklaren;
- nietig te verklaren besluit 95/563/EG van de Raad van de Europese Unie van 10 juli 1995;

- de Commissie te veroordelen tot betaling aan de vennootschap Rougemarine van een bedrag van 16 047 352,41 FF (zijnde 2 446 386,7 euro) ter vergoeding van de wegens deze discriminatie door haar geleden schade;
- de Commissie in alle kosten te verwijzen.

Beroep, op 7 november 2000 ingesteld door C. Morello tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-338/00)

(2000/C 372/34)

(Procestaal: Frans)

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster in de onderhavige zaak is een in het handelsregister te Parijs ingeschreven vennootschap die zich bezighoudt met de productie van audiovisuele werken; de bestuurder en meerderheidsaandeelhouder heeft de Tunesische nationaliteit.

Het beroep strekt tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 5 september 2000, waarbij verzoekster de financiële bijstand is geweigerd waar zij in het kader van het programma Media II om had verzocht; dit programma strekt er onder meer toe de ontwikkeling en distributie van Europese audiovisuele werken te ondersteunen, zulks overeenkomstig besluit 95/563/EG van de Raad van 10 juli 1995 betreffende een programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken (Media II — Ontwikkeling en distributie) (1996-2000) (1).

Tot staving van haar aanspraken voert de verzoekende vennootschap primair aan, dat de bestreden beschikking, die gebaseerd is op artikel 3, vierde alinea, van besluit 95/563/EG van de Raad (reeds aangehaald), onregelmatig is, nu daarin een onderscheid wordt gemaakt tussen de Europese audiovisuele productiemaatschappijen naar gelang van de nationaliteit van de bestuurders ervan, wat in strijd is met artikel 12 EG-Verdrag. Volgens artikel 3, lid 4, moeten de vennootschappen die in aanmerking komen voor de toepassing van het programma Media II namelijk hetzij rechtstreeks, hetzij via een meerderheidsdeelneming, in het bezit zijn en blijven van lidstaten en/of onderdanen van lidstaten. Deze bepaling is bovendien ook in strijd met het gelijkheidsbeginsel zoals ontwikkeld in de rechtspraak van het Hof. Verzoekster is in dit opzicht van mening, dat het criterium aan de hand waarvan onderscheid wordt gemaakt, niet objectief gerechtvaardigd is.

De verzoekende vennootschap vordert incidenteel, onder verwijzing naar artikel 241 van het Verdrag, dat de onwettigheid van besluit 95/563/EG van de Raad zou worden vastgesteld.

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 november 2000 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door C. Morello, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. Sambon en P. Van Gehuchten, advocaten te Brussel.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie tot aanstelling van een andere ambtenaar in het ambt COM/113/99 IV/F/2 „Auto's en andere vervoermiddelen”, overeenkomend met een post A/5-A/4, hoofd van een eenheid;
- nietig te verklaren het besluit van de Commissie om verzoekers sollicitatie naar dit ambt niet te aanvaarden;
- hem onder voorbehoud van verhoging of verlaging van het bedrag in de loop van het geding, een morele schadevergoeding van 120 000 euro toe te kennen ter vergoeding van de door hem geleden schade wegens de door verweerster gebruikte onregelmatige of onvolledige informatie inzake verzoekers persoonsdossier, en wegens de onzekerheid en twijfels nopens zijn verdere loopbaan;
- hem onder voorbehoud van verhoging of verlaging van dit bedrag in de loop van het geding, een vergoeding van 25 000 euro toe te kennen wegens de materiële schade die hij heeft geleden ten gevolge van de weigering om hem voor de vacante post in aanmerking te nemen, waardoor een promotiekans aan hem is voorbijgegaan;
- de Commissie in te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in de zaken T-135/00 en T-136/00, Morello/Commissie (1).

(1) PB L 321 van 30.12.1995, blz. 25.

(1) PB C 211 van 22 juli 2000, blz. 23 en 24.

Doorhaling van zaak T-121/98⁽¹⁾

(2000/C 372/35)

(Procestaal: Duits)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 29 september 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-121/98: Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 312 van 10.10.1998.

Doorhaling van zaak T-232/99⁽¹⁾

(2000/C 372/37)

(Procestaal: Engels)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 september 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-232/99: M. McKenzie-Campbell tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

Doorhaling van zaak T-204/98 R⁽¹⁾

(2000/C 372/36)

(Procestaal: Engels)

De president van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 oktober 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-204/98 R: British Sugar plc tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 48 van 20.2.1999.

Doorhaling van zaak T-39/00⁽¹⁾

(2000/C 372/38)

(Procestaal: Duits)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 27 september 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-39/00: PlantaVet Vertrieb biologischer Tierarzneimittel GmbH tegen Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling.

⁽¹⁾ PB C 135 van 13.5.2000.